

til: „2det Stykke“. — Med Hensyn til det nysnævnte Ændringsforslag under Nr. 4 vil jeg endnu blot bemærke, at det er en Følge af, hvad der bestemmes i § 13, hvor det hedder i sidste Stykke: „Dette Paa-lægs Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsbøder, der paalægges af Amtmanden (i København Politidirektøren) under Paa-anke til Justitsministeren, og, hvis dette ikke frugter, ved Fremstilling af Politiet.“

Jeg skal meget henstille til det høje Ting at stemme for disse Ændringsforslag.

Formanden: Jeg betragter den Forandring, den ærede Ordfører ønskede foretaget i Ændringsforslaget Nr. 1 til § 1, at Ordene „mod en Kvinde“ forandres til: „mod den“, som en ligefrem Rettelse, som vi ikke behøve at afstemme om.

C. C. Andersen: Jeg takker det ærede Udvalg, fordi det har taget de meget vigtige Bestemmelser i § 1 op til fornyet Overvejelse. Det var jo disse Bestemmelser, der i særlig Grad vare Genstand for Drøftelse ved denne Sags anden Behandling, og Resultatet af disse Overvejelser foreligger i det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget under Nr. 1. Jeg skønner ikke rettere, end at dette Ændringsforslag kun er af rent formel Natur, hvorimod det ikke reelt berører de Bestemmelser, som jeg ved anden Behandling i særlig Grad ankede over, nemlig de Bestemmelser, der gaa ud paa at drage de Kvinder, der drive Erhverv ved Utugt, ind under Straffebestemmelserne i Loven af 3. Marts 1860. Jeg havde troet, at Udvalget efter den Forhandling, der fandt Sted ved anden Behandling, ogsaa havde taget dette Spørgsmaal under nærmere Overvejelse. Jeg erkender, at det Forhold, hvorom der lovgives her, er et meget vanskeligt Forhold, og jeg erkender ligeledes, at det ærede Udvalg paa mange Punkter er naaet til ganske udmærkede Resultater, men jeg kan ikke frigøre mig for den Opfattelse, at § 1 indeholder et svagt Punkt, som jeg meget kunde ønske fjernet. Jeg har derfor tilladt mig at stille et Underændringsforslag, som gaar ud paa at lade 2det og 3die Punktum i Ændringsforslag Nr. 1 udgaa, med andre Ord lade de Bestemmelser udgaa, som drage hele dette Forhold ind under Løsgængeriloven. Naar jeg har stillet dette Underændringsforslag, som er i fuld Overensstemmelse med mine Udtalelser ved anden Behandling, er det, fordi jeg anser det for urigtigt at gøre hele dette Forhold strafbart, en Opfat-

telse, som jo i øvrigt ogsaa deles af det ærede Udvalg. Jeg kan saaledes henvise til følgende Udtalelse i Betænkningen: „Der var paa den anden Side Enighed i Udvalget om, at det ikke kunde gaa at straffe Prostitutionen som saadan, da det ikke var muligt at ramme den i alle Tilfælde, hvorved der let vilde fremkomme en Vilkaarlighed.“ Men det kan ikke nægtes, at man ved Bestemmelserne i § 1, 2det og 3die Punktum, fastsætter Straf for Prostitution. Man fastsætter Straf for de Kvinder, der drive Erhverv ved Utugt, og det forekommer mig, at man ved at lægge Loven af 3. Marts 1860 til Grund for disse Straffe kommer til at etablere en Ulighed med Hensyn til dette Forhold overfor de forskellige Kvinder. Jeg kan ikke opfatte Loven af 3. Marts 1860 anderledes, end at kun de Personer, som ikke kunne ernære sig, eller som, fordi de føre et vagabonderende Liv eller betle, ikke kunne paa-vise noget virkeligt Erhverv, falde ind under Lovens Bestemmelser, og derfor ville Straffebestemmelser, som ere baserede paa denne Lov, kun ramme de Kvinder, som ikke have andet Erhverv end Utugt, hvorimod de ikke ville ramme de Kvinder, som have andet Erhverv. Der forekommer det mig, man gør sig skyldig i en Uretfærdighed, idet man kommer til at straffe et Forhold, udøvet af nogle Mennesker, men lader det samme Forhold, udøvet af andre Mennesker, gaa fri. Tillige forekommer det mig, at man maa være noget betænkelig ved den Bestemmelse i Ændringsforslaget, som siger, at Politiet er „berettiget til at skride ind under de Betingelser“ osv. Det vil med andre Ord sige, at det afhænger af Politiets Skøn, om det vil skride ind mod en Kvinde. Men aabne vi ikke her Døren for disse Vilkaarligheder, som ogsaa Udvalget, saa vidt jeg har forstaaet dets Udtalelser i Betænkningen, gerne vil søge undgaaede i den ny Ordning, man agter at etablere ved denne Lovgivning? Jeg kan ikke se rettere, end at denne Bestemmelse vil aabne Døren for Vilkaarlighed. — Paa den anden Side kan jeg heller ikke komme bort fra, at disse Straffebestemmelser ville bevirke, at Politikontrollen opretholdes, denne Politikontrol, mod hvilken der har været rettet stærke Angreb netop fra den Side, som har bekæmpet de nu bestaaende Forhold. — Jeg har i øvrigt ogsaa forstaaet det saaledes, at det ærede Udvalgs store Flertal har søgt at komme bort fra denne Politikontrol. Men jeg kan ikke se rettere, end at naar man sætter Straf for Udøvelsen af et Erhverv, bliver